

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1332/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ Зрењанин, чији је пуномоћник Смиљана Цвикић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 311/20 од 12.10.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 311/20 од 12.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 311/20 од 12.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 525/2019 од 04.02.2020. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу јавног извршитеља именованог за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Лазара Секулића И Ивк-А 368/2016 од 02.02.2017. године, којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати 4.845,92 динара са законском затезном каматом од 23.11.2016. године до исплате, као и трошкове извршног поступка од 4.824,00 динара и накнаду за успешност спровођења извршног поступка од 1.080,00 динара. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 47.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 311/20 од 12.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и преиначена је првостепена пресуда, тако што је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља именованог за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Лазара Секулића И Ивк-А 368/2016 од 02.02.2017. године, којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати 4.845,92 динара, као и трошкове извршног поступка од 4.824,00 динара и накнаду за успешност спровођења извршног поступка од 1.080,00 динара, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка од 24.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да

тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 15.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су другостепени суд дао за своју одлуку, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Побијаном пресудом одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља и тужена је обавезана да тужиоцу исплати 4.845,92 динара на име дуга по основу пружених услуга грејања стамбеног простора. Другостепени суд је пружио правну заштиту потраживању тужиоца имајући у виду да је током поступка утврђено да је тужилац туженој пружио услуге даљинског грејања, да је стан тужене искључен са система даљинског грејања пре спорног периода, те да се има сматрати да је постојао уговорни однос између енергетског субјекта и купца. У побијаној пресуди изражен је правни став да тужена као власник непокретности – стана, који се налази у згради колективног становања, те да није у питању индивидуална зграда, због чега тужена као тарифни купац има обавезу плаћања 100% фиксног дела укупног обрачуна, у смислу одредбе члана 38. став 5. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Зрењанина“ бр. 32/2013... 25/14). Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање у ревизији на другачије нижестепене одлуке, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење поднет је јавном извршитељу 23.11.2016. године. Вредност предмета спора је 4.845,92 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић